

گزارشی از راه پیمایی ۸ مارس روز جهانی زن در لندن

شنبه ۵ مارس تظاهراتی به مناسبت روز جهانی زن، از جانب سازمان Million Women Rise برگزار شد. فعالین سازمان زنان هشت مارس به همراه دیگر سازمان ها و تشکلات فمینیستی و زنان از ملیت ها، اقشار و سنین مختلف از لندن و شهر های دیگر در این راه پیمایی شرکت کردند.

تشکلات گوناگون و افراد با روحیه ای شاد در محل شروع راه پیمایی جمع شده بودند. برخی در حال پخش اعلامیه، برخی در حال درست کردن پلاکارد و یا شعار دادن بودند. این بار با رقص محلی زنان هندی راه پیمایی آغاز شد. زنان در طول مسیر شعار های گوناگونی سر دادند، اما هم چون همیشه شعار مرکزی سازمان دهندگان این تظاهرات « قدرت برای زنان، زنان قدرت دارند و هر لحظه قدرت مند تر می شوند» بود! شعار های دیگری نیز هم چون «نه به تجاوز»، «نه به خشونت علیه زنان، اگر زنان متحد شوند هرگز شکست نخواهند خورد» و ... از جانب زنان داده شد.

در این تظاهرات ما با پرچم سرخی که بر روی آن نوشته شده بود: " زنان جهان برای درهم کوبیدن نظام امپریالیست های مرد سالار و بنیادگرایان مذهبی متحد شوید" شرکت کردیم. این پرچم در تمام طول راه پیمایی مورد استقبال بسیاری از مردم قرار گرفت. اغراق آمیز نیست اگر بگوئیم که صد ها نفر از این پرچم عکس و فیلم برداری کردند و بسیاری با بالا بردن شصت و یا علامت پیروزی حمایت خود را از این شعار نشان دادند. علاوه بر حمل سیاسی ترین و صحیح ترین پرچم در این تظاهرات، با آویزان کردن پلاکاردهایی به گردن که بر روی آن ها نوشته شده بود: به خشونت علیه زنان پایان دهید، لغو حجاب اجباری، سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و..... به صف تظاهر کنندگان پیوستیم. از ابتدای حرکت در بین تظاهر کنندگان و هم چنین عابریانی که خود برای گرفتن اعلامیه دست دراز می کردند بیش از هزار اعلامیه مرکزی سازمان زنان هشت مارس به مناسبت روز جهانی زن را پخش کردیم. لازم است که گفته شود که چاپ هزار عدد اعلامیه رنگی امسال ما در لندن که توجه بسیاری را به خود جلب می کرد، توسط یکی از دوستان ار این سازمان به عنوان کمک مالی تهیه شده بود. در طول راه تلاش کردیم شعار هایمان را از بلند گو طرح کنیم. شعار هایی هم چون: «مرگ بر جمهوری اسلامی، نه به حجاب اجباری، سنگسار و قربانی کردن زنان در ایران را متوقف کنید، نه به امپریالیست های مردسالار، نه به بنیادگرایان مذهبی، و». تلاش کردیم این شعارها را بین دیگر صفوف شرکت کنندگان نیز پخش نموده و آنان را نیز با خود هم صدا نماییم.

در این راه پیمایی زنان کرد ترکیه، تحت نام "پلاتفرم ۸ مارس زنان کرد و ترک" شرکت فعال داشتند و دولت ترکیه را در اعمال مردسالاری، فاشیسم، راسیسم، زن کشی، خشونت دولتی و خانگی، قتل ناموسی، نسل کشی کردها و افشا نمودند.

حضور زنان سوری و زنانی با حجاب که پلاکارهائی در محکومیت جنگ در سوریه و هم چنین علیه نژادپرستی برخی حامیان حقوق بشر علیه مردم سوریه، در دست داشتند در این تظاهرات قابل دید بود.

تظاهرات از خیابان آکسفورد لندن یکی از شلوغ ترین اماکن این شهر، آغاز شد و با طی کردن خیابان های پر رفت و آمد و جلب نظر هزاران نفر به مدت بیش از ۲ ساعت، به میدان ترافالگار رسید. در این میدان از قبل زنانی ایستاده بودند و با خواندن یکی از شعار های اصلی سازمان دهندگان این تظاهرات، از تظاهر کننده گان استقبال کردند. مثل هر سال افرادی از تشکلات و انجمن های گوناگون زنان به سخنرانی در مورد خشونت علیه زنان، موقعیت زنان در کشورهای مختلف پرداختند. فواصل سخنرانی ها برنامه های هنری نیز برگزار شد.

امسال یکی از فعالین سازمان زنان ۸ مارس در لندن نیز جز سخنرانان بود. در این سخنرانی بر روی خشونت گسترده علیه زنان در سطح جهانی، بر روی موقعیت فرودستی زنان ایران از زمان به روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی یکی از زن ستیز ترین رژیم های جهان و مبارزه و مقاومت آنان، اشاره کرد و به این پرداخت که عامل اصلی فرودستی زنان در بعد جهانی، امپریالیست های مردسالار و بنیادگرایان مذهبی هستند و ایجاد جبهه مبارزاتی زنان برای درهم کوبیدن آنان در جهت ساختن جامعه ای که در آن اثری از ستم و استثمار نباشد، تنها راه است. این سخنرانی با استقبال و همراهی حاضرین روبرو شد.

شرکت زنان در راهپیمایی امسال هم چون سال های پیش گسترده نبود. امسال بین ۳ تا ۴ هزار زن شرکت داشتند. عوامل گوناگونی در کم شدن تعداد شرکت کننده گان زن در سال های اخیر دخالت داشته است. یکی از عوامل مهم، اوضاع عینی در سطح جهان است. جهانی که سیطره نیروهای زن ستیز ارتجاعی ستمگر و استثمارکننده در آن غالب است. جهانی که در آن آلترناتیو انقلابی و راهگشا و قابل دید و اتکا برای در هم کوبیدن این جهان غیر قابل تحمل، در برابر زنان و مردم قرار ندارد. از عوامل موثر و تعیین کننده دیگر می توان به موضوع نگرش حاکم بر سازمان دهندگان این نظاهرات که خشونت مردان علیه زنان را عمده می کنند، اشاره کرد. نگرشی که قادر نیست خشونت علیه زنان را به مناسبات مردسالار امپریالیستی و نیروهای اسلامی و غیر اسلامی پدر/مردسالار و بغایت زن ستیز حاکم بر جهان ربط دهند که در نتیجه آن، بتوانند اتحاد انترناسیونالیستی و گسترده در بین زنان را به طور آگاهانه و سازمان یافته در ایجاد و تقویت آلترناتیو انقلابی و کمک به پیشروی جنبش زنان در جهت ساختن جامعه ای که هیچ زنی و هیچ انسانی مورد ستم و استثمار قرار نگیرد، کمک کنند. آلترناتیوی که بتواند با اتکا و دخالت میلیون ها زن در فردای انقلاب گام های موثر و تعیین کننده ای در خاتمه دادن به سلطه مرد بر زن و هر شکلی از خشونت و ستم جنسیتی بردارد.

اما با تمام کمبود ها، این راهپیمایی بیان اتحاد انترناسیونالیستی علیه خشونت بر زنان بود. زنانی که تلاش داشتند ستم های گسترده و تشدید یابنده در پاکستان، هند، آفریقا، انگلستان و..... بر علیه زنان را افشا کنند و خواهان برچیده شدن هر شکلی از خشونت شوند.

فعالين سازمان زنان ۸ مارس (ايران- افغانستان)- انگلستان
۸ مارس ۲۰۱۶